

זוהר הגלגול

אור הזוהר 573 ★ אדר א' תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנישאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גרועי הצריקים אומרים ללמוד זוהר הקדוש

רבי שלום יהודה גרוס האדמו"ר מהאלמין נשיא מפעל הזוהר העולמי

על למוד הפריס אם היה יכול ללמוד ולא למד לא יוכל להתעלם בעבור לתקן את אשר עות, אלא צריך לבוא בגלגול ממש

לשוננו. בפרט נזר התורה היא חכמת הקבלה אשר רב העולם פורשים ממנה באמרים במה שהרשית התבונן, ואין לה עסק בנסתרות, אתה שלח נא ידך ואחז בזה אם אתה מסגל לתורה הזאת ומיניה לא תזוע, כי מי שלא טעם טעם חכמה זו לא ראה מאורות מימיו והולך בחשך.

ומצות עשה הגדולה של למוד התורה צריך להיות בארבעה דרכים שבה הנקראים פרדס רוצה לומר פשט רמז דרוש סוד. וזה לשון הקדוש האר"י לוריא זכרונו ולברכה ועל למוד הפרדס אם היה יכול ללמוד ולא למד לא יוכל להתעלם בעבור לתקן את אשר עות אלא צריך לבוא בגלגול ממש. עד כאן

האומר די לי בנגלות איני רוצה בנסתרות טב ליה דלא אברי בעלמא

פשט באורייתא ובתלמודא בודאי כאלו היה אסתלק נביעו מההוא נהר ומההוא גן ווי ליה טב ליה דלא אתברי בעלמא ולא יוליף ההוא אורייתא דא תחשב ליה כאלו חזר עלמא לתהו ובהו וגרים עניות לעלמא וארך גלותא. עד כאן לשוננו.

ואוי להם לבריות מעלבונה של התורה הזאת והאומר די לי בנגלות איני רוצה בנסתרות טב ליה דלא אברי בעלמא כמו שאמרו בתקונים (תקון מג) זה לשוננו: מאן דאסתלק קבלה וחקמתה מאורייתא דבעל פה ומאורייתא דכתב וגרים דלא ישתדלון בהון ואמר דלא אית אלא

אותן האנשים הגורמים מניעה לאותם הרוצים ללמד חכמת הקבלה בספרות טענותיהם המזיפים

והחכמים מתחכמים בדעתם במרד ומעל הזאת, ולא זו בלבד שמואסים בידיעת האלקות, אלא אף זו התחילו לבזות ולגנות החכמה הזו, בחשך ילכו ובחשך שמים יכסה, על שפצרו פיהם ואמרו ידנו רמה בנגלה מה לנו לחכמה הזאת די לנו בפשוטי התורה עד כאן לשוננו.

וכתב בעל ספר 'ויקהל משה' שפונת זה המאמר הוא לבאר גדל העוון של אותן האנשים הגורמים מניעה לאותם הרוצים ללמד חכמת הקבלה בספרות טענותיהם המזיפים. (ובדף י.) זה לשוננו, חמת השם מלאתי וקנאת השם צבאות קנאתי, והמכשלה הזאת איננה תחת יד ההמון בלבד, אף יד הסגנים

מאן דאולוף רזין דאורייתא איקרי בן למלכא ולמטרונייתא ועייל בלא בר ואית ליה רשות והורמנא לחפש בגנזי דמלכא

עלמא דתשתדל באורייתא למנדע ליה, ולמנדע ברזא דמהימנותא. דכל מאן דהוי בהאי עלמא, ולא אשתדל למנדע ליה, טב ליה דלא יתברי. עד כאן לשוננו. ובזכות ובכח הלמוד הקדוש הזה

אמנם אנו מחיבים ומשבעים ועומדים ללמד זאת החכמה האמתית כמו שאמרו בזהר פרשת תרומה (דף קסא) זה לשוננו קודשא בריך הוא אמר לה, לנשמתא, ואומי לה, דכד תיחות להאי

ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בהון, (דברים לב) "בדד ינחנו, עד כאן לשונו.

נצא מן הגלות, לא בזולת זה הלמוד, כאשר אמרו ברעיא מהימנא (פרשת נשא) זה לשונו: בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזוהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריך נסיון,

ואלין עאלין כל תרעי דלעילא ולית מאן דימחי בידהון, זכאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי

וגדול שכר למוד הזה יותר משאר כל התורה וכל המצוות, כמו שאמרו בזהר (פרשת וירא) זה לשונו: ולית אתר פנימאה בכל אינון כאינון דידיעי רזא דמאריהון וידיעי לאתדבקה בהו בכל יומא, על אלין

כתיב, (ישעיה סד) עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה, ואלין עאלין כל תרעי דלעילא ולית מאן דימחי בידהון, זכאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי, עד כאן לשונו.

אם עסק בחכמה זו, לאחר יציאת נשמתו מגופו פוטרין אותו מכל דינים

ואם עסק בחכמה זו, לאחר יציאת נשמתו מגופו פוטרין אותו מכל דינים, כמו שאמרו בזהר (פרשת חיי שרה): מאן דאשתדל באורייתא, חירו אית ליה

מכלא בעלמא דין משעבודא דשאר עמין עובדי עבודת כוכבים ומזלות, חירו בעלמא דאתי בגין דלא יתבעון מניה דינא בההוא עלמא כלל. עד כאן לשונו.

העוסק בחכמת הקבלה לדעת רזי התורה וטעמי המצוות על פי סוד, נקרא בן להקדוש ברוך הוא, וקודשא ברוך הוא מתפאר בו בקריע

והעוסק בחכמת הקבלה לדעת רזי התורה וטעמי המצוות על פי סוד, נקרא בן להקדוש ברוך הוא, וקודשא ברוך הוא מתפאר בו בקריע, כמו שאמרו (בתקוני זהר וברעיא מהימנא): אם כבנים אם פעבדים, מאן דאוליף רזין דאורייתא, איקרי

בן למלכא ולמטרוניתא, ועייל בלא בר, ואית ליה רשות והורמנא לחפש בגנזי דמלכא לאשתעשעא ולקשט, וקודשא ברוך הוא אשתבח ליה בפמליא דייליה, עד כאן לשונו. (ספר הברית חלק ב' מאמר יב פרק ה')

מי שלא עסק בחכמת האמת ולא רצה ללמד אותה, בשעה שנשמתו רוצה לעלות בגן עדן דוחין אותה משם בבזיון

ומי שלא עסק בחכמת האמת ולא רצה ללמד אותה, בשעה שנשמתו רוצה לעלות בגן עדן, דוחין אותה משם בבזיון, כמו שאמרו בזהר שיר השירים: זכאין כל אינון דמשתדלי באורייתא, למנדע בחכמתא דמאריהון, ואינון ידיעי ומסתכלין ברזין עילאין. בגין דכד בר נש נפיק מהאי עלמא, בהא אסתלקו מניה כל דיניו דעלמא.

ולא עוד, אלא דפתחין ליה תליסר תרעי דרזי דאפרסמונא דכיא, דחכמתא עילאה תלייא בהו כו'. אם לא תדעי לך היפה בנשים, צאי לך אם אנת אתיא בלא ידיעה, ולא אסתכלת בחכמתא, עד דלא תיעול הכא, ולא ידעת ברזין דעלמא עילאה, צאי לך, לית אנת כדי למיעל. עד כאן לשונו.

השרפים בעלי שש כנפים שורפים את נשמתו בכל יום ויום, כמו שאמרו בזהר (פרשת פקודי

רמז): זה לשונו האי חיותא קדישא קיימא פד נשמתא סלקא ומטאת לגביה, כדין שאל לה ברזא דחכמתא דמאריה, וכפום ההיא חכמתא דרדיף אבתרה ואדבק (ספרים אחרים: בה), הכי יהבי ליה

אגריה. ואי יכיל לאדבקא ולא אדבק, דחי ליה לבר, ולא עייליה, וקיימא. (ספר הברית חלק ב' מאמר יב פרק ה').

לכן בואו ונלמד דקה זוהר ביום, וישמעו התפילות והשמע ישראל, ונוכה לגן עדן העליון, ולא נצטרך לבוא בגלגול, כי על ידי הזוהר הקדוש נהיה צדיקים גמורים העובדים את ה' יתברך באהבה.

בס"ד, זעקת הרוח - סיפור נורא מתקופת רבי חיים ויטאל זצוק"ל

מעשה מבהיל ונורא אירע בעיר דמשק בליל שבת קודש של ראש חודש אב, שנת שס"ט. בתו של הרב רבי רפאל עניו, מחשובי רבני

את הסיפור הבא כתב איש אלוקים קדוש, רבי חיים ויטאל זצוק"ל, תלמיד רבינו הקדוש האר"י ז"ל בספר החזיונות שלו,

הניחו לי לעלות למקום גבוה יותר. דחו אותי, מכיון שיש בידי חטא קל אשר נשאר עלי לתקנו. לכן הנני מצווה עליך, רפאל עניו, שתלך ותקרא את החכם המקובל רבי חיים ויטאל שיבוא אלי, הואיל והתיקון שלי הוא על ידי השליחות שעלי לומר לו, כי אין יכולת בעליונים להטיב אלא על ידי תפילות הצדיקים בעולם הזה. אך הוא, רפאל עניו, חשש להשאיר את בתו לבד בלילה ומיאן לצאת מביתו.

העיר, אך טעמה מעט מהדג שהכינו לכבוד שבת, נפלה מתעלפת על הארץ, האב הוועק מבית-הכנסת, ומיד שלח לקרוא לרופאים וינסו לרפואתה בכל מיני רפואה ולא הועילו. וכך היתה מוטלת כפגר מת בלי שום הרגש חושים. לפתע שמע אביה קול איש בוקע מפיה של בתו המעולפת, הקול פונה אליו ומכריז: "אני רוחו של חכם יעקב פיסו. נסתלקתי מן העולם לפני שלושים וחמש שנים ועליתי למקומי בגן עדן. אך עתה לא

נתלבשתי בתוך הדג שבתך אכלה ונכנסתי בתוכה

הרוח פנה אליו וגילה לו את שמו, וצעק: "אוי למי שאינו נזהר בעולם הזה, אפילו מחטא קל שבקלים. אני חטאתי, שפעם מנעתי את הרבים מלעשות תשובה על ידי שהנפתי בידי בביטול על עניין כל שהוא לרמוז שהאיסור אינו נורא כל כך, ומתוך זה נמנעו מלשוב עליו בתשובה. לכן עתה, בשליחותי אליך אתקן את חטאי, כאשר בסיבתי יתעוררו העם לשוב בתשובה. ובכן, הנני להודיעך, רבי חיים שנשלחתי משמים לצוותך, שתלך להחזיר את יושבי דמשק בתשובה. וכי אינך רואה את האש הגדולה העומדת לשרוף את העולם ולהעניש את יושבי העיר הזאת!?! - לכן הודרו לקבץ את יושבי העיר, כי עתה עת רצון, וצומו שלוש תעניות, שני חמישי ושני, כביום הכיפורים ממש, אנשים ונשים, בבכי וחרטה ובתשובה גמורה, אולי ישוב ה' מחרון אפו עליהם, מרוב העבירות שבידיהם".

הרוח פנה אליו שוב, ואמר לו: "אל תחשוש שאני אזיק לכתך, אינני כשאר רוחות הרשעים המשוטטים בעולם ומחפשים להיכנס בתוך בני אדם ולהזיקם, כדי להסתתר ממלאכי החבלה המכים בה. אני חכם וצדיק, ירדתי דרך נהרות גן עדן, נתלבשתי בתוך הדג שבתך אכלה ונכנסתי בתוכה, לא באתי היה יחידי, אלא כמה מלאכים ונשמות של ששה צדיקים מלווים אותי ושומרים לי בדרך. אם היית יודע מכל זה, היית מכין הרבה נרות לכבוד שבת ולא רק שנים, לכן הכן ששה כסאות לנשמות הצדיקים אשר מלווים אותי, ודע לך, כי כולנו ממתנינים לבואו של רבי חיים המקובל, שיעשה שליחותו על ידי, לך מהר, קראהו ויבא". דברים נוקבים אלו שכנעו את רבי רפאל עניו, לפנות בוקר יצא וקרא לרבי חיים ויטאל. כשנכנס הרב רבי חיים, קרא הרוח לכבודו "ברוך הבא" שלש פעמים. ומיד פנה

אמור לחכמים כי מפני העבירות הגדולות שבידי יהודי דרשותיך. רבי חיים המשיך להסס, ואמר: "אולי די לקבץ תלמידי חכמים בלבד". והרוח השיב: "טוב הדבר, אמור לחכמים כי מפני העבירות הגדולות שבידי יהודי דמשק, הכבידו על המשיח חבלי ברזל ומתאחר בואו.

אמור לחכמים כי מפני העבירות הגדולות שבידי יהודי הרב חיים ויטאל שמע את דבריו, אל לא השתכנע, ואמר לרוח: "והלא אנשי דמשק אינם חפצים בדרשותיו ולא אועיל בהם כלום". ומיד השיב לו הרוח: "כל זה באמת גלוי וידוע לפני ה' יתברך, אבל אף על פי כן, עליך לומר את

"אוי לכם, חכמי הדור, שאינכם משיבים את העם מתשובה, אוי לכם, שיש לכם גאוה להשגיח על כבודכם ואינכם משגיחים על כבוד הקדוש ברוך הוא, ובזה אתם גורמים רעה בעולם.

ואף על פי שידוע הקב"ה שאנשי דמשק לא ישמעו בקולך, כי עבירות גדולות יש ביניהם המעכבות תשובתם – אף על פי כן, עשה אתה את המוטל עליך. לך וקבץ עשרה אנשים היותר ראויים, אף על פי שאינם ראויים לגמרי לשמוע, והשיבם בתשובה. גם עשה מה שבידך להשיב העם התשובה, והשומע ישמע, והחדל יחדל, ואתה את נפשך הצלת". אך גם לפשרה זו התמהמה הרב חיים ויטאל ולא עשה השליחות. הרוח לא הירפתה ממנו והמשיך להתגלות שוב ביום ג' ח"י באב והוריד עמו את המלאך (צדקיא"ל) המושל ביום

ההוא, ועוד ארבע נשמות צדיקים. לשמע הידיעה על ההתגלות הנוספת, התאספו לאותו בית כמה רבנים חשובים מתושבי דמשק, לפתע צעק עליהם הרוח: "אוי לכם, חכמי הדור, שאינכם משיבים את העם בתשובה, אוי לכם, חכמי הדור, שאינכם משיבים את העם מתשובה, אוי לכם, שיש לכם גאוה להשגיח על כבודכם ואינכם משגיחים על כבוד הקדוש ברוך הוא, ובזה אתם גורמים רעה בעולם. ראו, הנה בתו של רבי חיים מתה במגיפה בליל ז' באב, כי עזב דרשותיו להוכיח את העם ולהשיבם,

גם רבו האר"י ז"ל הוכיחו על זה, לפי שעיקר ביאתו לעולם היא להשיב את העם בתשובה".

הרוח הסב פניו אל החכמים אשר ישבו בחדר, ואמר: "עתה יושבי דמשק, אין לכם חלק לעולם הבא, חס ושלום, מכמה סיבות. והראשונה על אשר נשותיכם הולכות חצופות בלבושיהן עם תכשיטים מגונים כמו הפינגאניס אשר בראשיהן] אפשר כבר לתאר איזה כיסוי ראש היה הפינגאניס לפני כ-450 שנה, והן לבושות חולצות ושמלות צמודות... [התחילו שם ללכת בשינוי משהו ממה שהלכו כל הדורות] והן לובשות את הליזאריס והוקאביש שהן דקין ונראה במעט צבע בשר הרגליים, והן משימות מיני בשמים לגרות יצר הרע באנשים, וכל הדבר הזה עושות בשוקים וברחובות, להראות העמים את

יפין, וגורמות להרבות חטאים בעולם, וכל המחטיא את הרבים אין לו חלק לעולם הבא, (מובא בספר "שבחי חיים ויטאל" מדף ח: והלאה).

מרחן החפץ חיים זי"ע היה אומר (הובא בספר מאיר עיני ישראל כרך ו' בשם נכדו רבי אברהם הכהן): כי פסגת המעשים הטובים וקיום רצון ה' יתברך הוא, הוא להגיע למדרגת זיכוי הרבים, ובזה תבחן מדת התמסרותו של האדם למען כבוד ה' בעולם.

על האדם לדעת כי רצון אבינו שבשמים הוא לזכות את כל בניו בלימוד התורה הקדושה וקיום מצוותיה, ועל ידי זכות הרבים זוכה האדם לסייעתא דשמיא, כמו שאמרו חז"ל (אבות פרק ה' משנה י"ח), כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו, וזכות הרבים תלוי בו, עכדה"ק.

המצפים לישועת ה' ברחמים.

 בני ציון שמואלי ראש ישיבת המקובלים נהר שלום בעה"ק ירושלים ת"ו	 ציון בראון חבר בית הדין הגדול לערעורים בעה"ק ירושלים ת"ו	 שלמה משה עמאר ראשון לציון הרב הראשי לישראל ונשיא בית הדין הרבני הגדול	 הרב עובדיה יוסף מרח"ט מאור ישראל מופת הדור הראשון ראש ממשלת החורחה, מנהיג דורנו נשיא מועצת חכמי התורה
 אליעזר ברננד ראש ישיבת שונו בנינים בעה"ק ירושלים ת"ו	 משה צדקה ראש ישיבת מורת יוסף בעה"ק ירושלים ת"ו		
 שלום ארוש ר"י חוט של חסד	 מאיר שטרון אב"ד מירון	 יצחק מאיר מורגנשטרן ר"מ תורת חכם י-ם	 ראובן אלבו ר"י אור החיים ירושלים
 יצחק אריה לייבוש היילפרין בן הגה"צ מהר"א שליט"א היילפרין אב"ד רמות	 אלחנן היילפרין אב"ד ראדאמישלא לונדון ונשיא התאחדות קהילות החרדים		

הגה"צ רבני העדה החרדית פסקו, [תשס"ב-תשס"ד] לקבע שעור קבוע בספר הזוהר, עמוד אחד בכל יום, שהוא פתריס בפני הפרענות לבטל גזרות קשות ופחללים רעים, ולהשפיע שפע קדש ברכה רבה ופואות וישועות עד בלי די.

הגה"צ חברי בית דין צדק העדה החרדית, ועוד: הגאב"ד רבי משה אריה פריינד, רבי ישראל משה דושינסקיא, רבי ישראל יעקב פיישר, רבי בנימין ראבינאוויטש, רבי מאיר בראנדסדארפער, רבי משה הלברשטאם, רבי יחיאל פישל אייזנבאך, רבי דניאל פריש, זיעוכ"א - ולהבדיל בין חיים לחיים הגה"צ: הגאב"ד רבי יצחק טוביה ווייס גאב"ד ירושלים, רבי משה שטרנבוך, ראב"ד, רבי אברהם יצחק אולמן, הגה"צ פוסק הדור רבי שמואל הלוי וואזנער, רבי יוסף ליבנר, רבי יעקב מאיר שנקטר שליט"א, ועוד, (אור הזוהר).

**לְקַבֵּל לְכָל סִפְרֵי זֹהַר
בְּחֻנָּם,
תִּקְוֵן מ"ג, מ"ח,
פֶּתַח אֱלִיהֶוּ וְעוֹד,
בְּחֻנָּם!
לִיחִידִים וּלְבֵתֵי מְדַרְשִׁים
וְכוֹלְלִים, הַתְּקַשְׂרוּ
052-765-1911**

**הַרְשִׁבִי קוֹבְעִ:
בְּסֵפֶר הַזוֹהַר יֵצְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגְּלוּת בְּרַחֲמִים
מְחַפְּשִׁים מְפִיצִים לְמִלְיוֹנֵי
דְּפִי הַזוֹהַר בְּכָל הָעוֹלָם
מְחַפְּשִׁים תּוֹרְמִים לְהַדְפִּיס
מִלְיוֹנֵי דְּפִי הַזוֹהַר
לְחַלְקֵם לִ-15 מִלְיוֹן יְהוּדִים בְּחֻנָּם.
הָאֵם יֵשׁ מְחַשֵּׁב שְׂיוֹכֵל לְחַשְׁבֵּן אֶת הַזְּכוּת הַגְּדוֹלָה
שְׂיוֹכֵלִים לְזְכוּת בְּכֻסְךָ קֶטָן?**

